

Αγαπητή μου Τζούλια

Πήρα το από 26 φθίνοντος γράμμα σου και χάρηκα πολύ για την καλή σου γειά. Σ'ευχαριστώ απείρως Τζούλια για τις αδελφικές σου συμβουλές και για το μεγάλο σου πάντοτε για μένα ενδιαφέρον σου, έχεις δε τον λόγον μου ότι δεν θα εκτίθμαι περισσότερο απ'όσον το καθήκον επιβάλλει.

Για τον αξ/κό που μου γράφεις ότι επληρώθη στην Τρίπολι είνε ο λοχαγός μου ήμην μάρτυς του επεισοδείου, ευτυχώς όμως και την φοράν αυτήν όπως καιμ πάντοτε ο Θεός μ'εφύλαξε γερό.

Δεν ξέρω Τζούλια κατόπιν ποιάς σκέψεις απεκρυστάλλωσες την γνώμη ότι δεν ήθελα να τον γνωρίσης τον αδελφό μου και γ'αυτό μ'έκαμες σου έγγραψα αργά, αυτό μ'έκαμε να λυπηθώ πολύ γιατί σε βεβαιώ πως ποτέ δεν το περίμενα αυτό από σένα.

Μου γράφεις πως στις Αθήνας αν'σκηψε ο χειμών αν ήσουν εδώ θα έλεγες ότι ελινε Γενάρης γύρω τα βουνά είνε κάτασπρα από το χιόνι δεν κάμομεν βήμα χωρίς χλαίνην.

Από το Γιάννη έχω καιρό να μάθω και είμαι πολύ στενοχωρημένος τώρα μάλιστα με τας επιχειρήσεις γυρίζω σαν τρελλός.

Μόλις έφθασα στην Τρίπολ εφωτογραφήθηκα και για να φανώ συνεπής στην υπόσχεσί μου σου στέλλω μια φωτογραφία μου, τώραβ περιμένω την ιδικήν σου.

Δεν σου γράφω τίποτε για την Τρίπολι, σου λέγω μόνον ότι είνε πόλις που δεν μπορούμε να ζήσωμεν ημείς, πλήξις, ανία και το μέγα έλεος, δεν έχει κανένα κέντρον, ούτε ένα κινηματογράφο.

Το αληθές είνε πως ήμουν πολύ πιο ευχαριστημένος στο μέτωπο.

Μ'άπειρη αγάπη
Χαράλαμπος

Τρίπολις

30-10-20